

Assignatura: Valencià: Llengua i literatura II

Asignatura:

CARACTERÍSTIQUES DE L'EXAMEN i CRITERIS GENERALS DE CORRECCIÓ
CARACTERÍSTICAS DEL EXAMEN y CRITERIOS GENERALES DE CORRECCIÓN

Característiques de l'examen

Les preguntes de la prova es basaran en les indicacions, les capacitats i els continguts indicats en:

- Reial Decret 534/2024 (BOE d'11 de juny de 2024).
- Decret 108/2022, de 5 d'agost del Consell (DOGV de 12/08/2022), per a l'assignatura de segon de Batxillerat Valencià: Llengua i literatura II.

L'alumnat haurà de contestar totes les preguntes de l'examen. En alguns casos, podrà contestar dins de la pregunta una de les opcions proposades.

La prova durarà 90 minuts.

L'examen constarà de tres parts:

1. Comprensió de text
2. Anàlisi lingüística del text
3. Expressió i reflexió crítica

Estructura de l'examen

1. Comprensió del text

En aquesta part, s'avaluarà la capacitat de l'alumnat de comprendre un text. Es demanarà a l'alumnat que responga quatre preguntes sobre un text de 20-25 línies de caràcter literari o no literari.

Les preguntes seran del tipus següent:

- a) Descriure el tema i les parts bàsiques del text.

- b) Resumir el contingut del text amb una extensió aproximada de 50 a 70 paraules.

Les preguntes c) i d) tractaran els temes següents:

- Identificar la tipologia textual especificant els trets corresponents que apareixen en el text.
- Identificar el registre (formal/informal) i la varietat geogràfica especificant els trets corresponents que apareixen en el text.
- Identificar recursos expressius o tipogràfics presents al text: metàfora, metonímia, hipèrbole, tipus de lletra, cometes, etc.
- Identificar les veus del discurs.
- Identificar i justificar les marques de modalització del text.

2. Anàlisi lingüística del text

S'avaluarà la competència lingüística i el coneixement reflexiu del model lingüístic de referència. Es demanarà a l'alumnat que responga quatre preguntes sobre qüestions de pronúncia, gramaticals, lèxiques i fraseològiques relacionades amb el text, com ara les següents:

Pregunta a): Qüestions sobre aspectes bàsics de la pronúncia: distinció entre vocals obertes i tancades (e/o), entre consonants sibilants sordes i sonores, entre consonants palatals sordes i sonores, enllaços fonètics, etc.

Preguntes b) i c): Qüestions sobre aspectes sintàctics (identificació de funcions sintàctiques, tipus d'oracions compostes) o sobre la morfologia o sobre l'ús dels temps verbals (determinar temps, mode, persona, etc., d'un verb; o alterar les referències temporals d'un fragment); sobre els mecanismes gramaticals de referència (pronoms febles, pronoms relatius, etc.), o sobre connectors o elements díctics.

Pregunta d): Qüestions de lèxic, semàntica, fraseologia i terminologia: definir o donar un sinònim, un antònim, hiperònim o un hipònim de mots o termes extrets del text; explicar (per mitjà d'un sinònim o d'una definició) el significat d'unitats fraseològiques extretes del text o generar una frase en què es faci servir correctament mots, termes o unitats fraseològiques extretes del text.

3. Expressió i reflexió crítica

Aquesta part de la prova avalua la capacitat de l'estudiantat d'elaborar textos en un registre formal i de valorar críticament un text. S'hi plantejaran tres qüestions. Les dues primeres, demanaran la producció d'un escrit d'extensió de 70 a 90 paraules per cada pregunta i la tercera d'una extensió de 150 a 180 paraules.

Les dues primeres preguntes se centraran en la literatura i, més concretament, en els continguts següents:

- a) La narrativa des de 1939 fins a l'actualitat. L'obra narrativa de Mercè Rodoreda. *La plaça del diamant*.

- b) L'assaig des de 1939 fins a l'actualitat. L'obra assagística de Joan Fuster. *Diccionari per a ociosos*. Selecció de 8 entrades: «Cadira», «Covardia», «Escepticisme», «Gent», «Lectura», «Relotge», «Ser» i «Xenofòbia».
- c) La poesia des de 1939 fins a l'actualitat. L'obra poètica de Vicent Andrés Estellés. *Llibre de meravelles*. Selecció de 5 poemes: «Els amants», «L'estampeta», «Cant de Vicent», «Per exemple», «Assumiràs la veu d'un poble». L'obra poètica de Maria Mercè Marçal. *Bruixa de dol*. Selecció de 5 poemes: «Brida», «Tombant III: Com un peix sense bicicleta...», «Bruixa de dol XII: Els teus llavis. La fruita. La magrana...», «Cançó de fer camí» i «Vuit de març».
- d) El teatre des de 1939 fins a l'actualitat. L'obra teatral de Carles Alberola. *Mandíbula afilada*.

Almenys una de les preguntes partirà d'un fragment breu (al voltant de 5-10 línies) d'un dels textos seleccionats amb la identificació de l'autoria i el títol de l'obra completa. Les preguntes es poden centrar en la descripció i el comentari d'aspectes formals (recursos, figures retòriques, tècniques, estil, model genèric, etc.) de l'obra o del fragment. Així mateix, també es poden centrar en la contextualització i atindrà la relació de l'obra/fragment amb l'autor o l'autora (la seua trajectòria o etapes i les característiques pròpies), amb el context històric (relació entre contingut i context històric) i/o amb el context literari (models, corrents, subgèneres propis de cada gènere o altres autors i autors destacats del gènere del període 1939 fins a l'actualitat).

La tercera qüestió serà oberta, tot i que vinculada amb el text inicial de la prova, i consistirà en un text (de 150 a 180 paraules). Podrà ser de característiques i de tema semblants al model, o bé un text narratiu o un comentari expositiu i argumentatiu. En general, servirà perquè l'estudiantat mostre la seua competència comunicativa i, segons els casos, la seua capacitat per a donar una opinió raonada que es base tant en informació pròpia com del text de què parteix, o que connecte el contingut del text amb lectures i amb experiències pròpies.

Criteris generals d'avaluació

1. Comprensió del text

Puntuació: 3 punts.

- a) 1 punt
- b) 1 punt
- c) 0,5
- d) 0,5 (a triar entre dues possibilitats de pregunta)

2. Anàlisi lingüística del text

Puntuació: 3 punts.

- a) 0,5 punt: 0,1 per ítem (descomptarà 0,1 cada error) (a triar entre dues possibilitats de pregunta; si la pregunta té una resposta limitada a dues opcions –sí/no--, es descomptarà 0,1 per cada error; si la pregunta té una resposta que cal triar entre opcions molt diverses, no es descomptarà res per cada error)
- b) 0,75 punt: 0,25 per ítem
- c) 0,75 punt: 0,25 per ítem
- d) 1 punt: 0,2 per ítem

3. Expressió i reflexió crítica

Puntuació: 4 punts

- a) 1 punt (a triar entre dues possibilitats de pregunta)
- b) 1 punt
- c) 2 punts

Tant en el primer apartat com en el tercer, les respostes es valoraran més positivament si responen amb precisió la pregunta, expressen amb claredat i ordre les idees i els conceptes, es presenten ben estructurades (paràgrafs, signes de puntuació, connectors discursius) i demostren un bon domini de la normativa gramatical i de l'expressió lèxica. En aquests apartats s'aplicarà una rúbrica amb diferents tipus d'errades: per una banda, d'adequació i coherència; per altra banda, de cohesió, morfosintaxi, lèxic i ortografia. Les errades d'adequació i coherència es descomptaran sobre la puntuació específica de cada pregunta, mentre que les errades de cohesió, morfosintaxi, lèxic i ortografia descomptaran 0,1 per errada (i com a màxim 2 punts en total) sobre la nota final de la prova. No es penalitzarà ni la primera errada de cohesió, morfosintaxi, lèxic i ortografia, ni tampoc la repetició d'aquestes faltes.

RÚBRICA DE CORRECCIÓ D'ERRADES LINGÜÍSTIQUES DE TOTA MENA PER A LA PROVA DE LES PAU-26 de *VALENCIÀ: LLENGUA I LITERATURA-II*

Aquest és un document orientatiu tant per al professorat que imparteix 2n de batxillerat i que orienta l'alumnat en la preparació de la prova PAU, com per al professorat de batxillerat i universitari que participe en les comissions correctores de les PAU de juny i juliol de 2026

a) ERRADES D'ADEQUACIÓ I COHERÈNCIA

a.1) ADEQUACIÓ.- Les errades d'adequació que es relacionen tot seguit incideixen negativament en la valoració de l'expressió dels mateixos continguts de les preguntes de

Comprensió del text i Expressió i reflexió crítica (qui corregeix l'examen, quan les considere, les haurà d'expressar explícitament per escrit en l'examen):

-Si a l'examinand se li demana posar títol al text i no ho fa o és irrellevant, pobre o absent (-0'1)

-Si hi ha ha desajustaments entre el contingut que es demana, no aconsegueix l'objectiu comunicatiu i/o el registre és inadequat (d'entre -0'1 i -0,3)

a.2) COHERÈNCIA.- Les errades de coherència que es relacionen tot seguit incideixen negativament en la valoració dels continguts de les preguntes de **Comprensió del text i Expressió i reflexió crítica** (qui corregeix l'examen les haurà d'expressar explícitament per escrit):

-Hi ha informació irrellevant (-0,1)

-Manca la progressió lògica (-0,1)

-El text no està ben organitzat (D'entre -0,1 i -0,2)

-L'explicació és confusa (d'entre -0,1 i -0,3)

-Hi ha contradiccions, repeticions d'idees i informació irrellevant (d'entre -01 i -0,3)

-Hi ha ambigüitats (d'entre -01 i -0,3)

-Hi ha oracions inacabades (d'entre -0,1 i -0,3)

-El contingut està globalment desorganitzat i confús (d'entre -0'3 i -0,9)

**En cap cas una pregunta podrà ser qualificada amb una nota negativa per més que l'examinand acumule moltes errades d'adequació i coherència.*

b) ERRADES DE COHESIÓ, MORFOSINTAXI, LÈXIC I ORTOGRAFIA

[Es corregiran des de l'inici del text de l'examen, estiguen les preguntes en l'ordre que estiguen. La mateixa errada no es podrà comptar dues vegades, però sí que és convenient marcar-la]

b.1) COHESIÓ I MORFOSINTAXI.- Les errades de cohesió que es relacionen tot seguit incideixen negativament en el conjunt d'errades total de l'examen, la suma dels descomptes per les quals, junt a les de lèxic i ortografia, no pot superar mai el 2 punts per la normativa de les PAU (qui corregeix l'examen les ha d'expressar per escrit en el mateix examen):

-Cada error de puntuació (-0,1)

-Cada error de construcció sintàctica (-0,1)

-Cada error pronominal i de relatiu (-0,1)

- Cada error d'ús verbal, preposicional i adverbial (-0,1)
- Cada error d'ús de perífrasi verbal (-0,1)
- Cada error de concordança (-0,1)
- Cada error d'interjecció i/o interrogació (-0,1)

b.2) LÈXIC I ORTOGRAFIA.- Les errades de lèxic i ortografia que es relacionen tot seguit incideixen negativament en el conjunt d'errades total de l'examen, la suma dels descomptes per les quals, junt a les de cohesió i morfosintaxi, no pot superar mai el 2 punts per la normativa de les PAU (qui corregeix l'examen les ha de marcar i expressar per escrit la forma correcta):

- Cada errada de lèxic imprecís o erroni (-0,1)
- Cada errada de lèxic interferit per altres llengües com castellà, anglès, francès, etc. (-0,1)
- Cada errada ortogràfica (-0,1)
- Cada repetició lèxica innecessària (-0,1)
- Cada expressió que manifeste pobresa lèxica per la repetició freqüent d'una mateixa paraula (-0,1)

Bibliografia recomanada sobre *Bruixa de dol* i Maria Mercè Marçal

Maria-Mercè Marçal, *Bruixa de dol*, estudi introductori i propostes didàctiques de Mercè Otero Vidal, Barcelona, Edicions 62, 2020.

Portal web “Lletra. La literatura catalana a internet”:

<https://lletra.uoc.edu/ca/autora/maria-merce-marcal/biobibliografia>

Salvador i Liern, V. (2000): “La metàfora en la poesia de Maria-Mercè Marçal”, dins *Llengua abolida. 1r Encontre de Creadors*. Lleida, Ajuntament, p. 71-76:

<https://www.fmml.cat/arxiu/fitxa.php?id=2430&veure=l&submit=yes&lang=cat>

Maria-Mercè Marçal a l’aula:

<https://sites.google.com/xtec.cat/mmmalaula/contingut>

Maleta pedagògica de Maria-Mercè Marçal:

<https://serveiseducatiu.xtec.cat/pladurgell/general/maleta-pedagogica-maria-merce-marcal/>

Guia didàctica de lectura: *Bruixa de dol*, de Maria-Mercè Marçal (2022):

<https://www.studocu.com/ca-es/document/institut-forat-del-vent/llengua-catalana-i-literatura-ii/bruixa-dol-maria-merce-marcal-guia-didactica-2022/86212463>

Bibliografia recomanada sobre *Mandíbula afilada* i Carles Alberola

Carles Alberola, *Mandíbula afilada*, introducció d’Antoni Torreño, Alzira, Bromera, 2025.

Propostes didàctiques, Bromera:

https://bromera.com/tl_files/pdfs/propostes/9788413588384_PDA.pdf

Idees per a treballar a l’aula, Bromera:

https://bromera.com/tl_files/pdfs/apuntat/9788413588384_APU.pdf

MODELS DE PREGUNTES PER A LES QUESTIONS (a) i (b) de l’apartat 3. Expressió i reflexió crítica

- *Bruixa de dol*, de Maria Mercè Marçal:

- a) Respon amb un mínim de 70 paraules i un màxim de 90 paraules aquesta qüestió [1 punt]

Exposa els temes principals de l’obra de Maria Mercè Marçal. N’hi ha algun pel qual és especialment coneguda?

- b) Respon amb un mínim de 70 paraules i un màxim de 90 paraules aquesta qüestió [1 punt]**

Describeix tres obres de Maria Mercè Marçal: importància històrica, temàtica, estil.

- c) Respon amb un mínim de 70 paraules i un màxim de 90 paraules aquesta qüestió [1 punt]**

Explica quins són els trets més significatius de la poètica dels anys 70 i ubica l'obra de Maria Mercè Marçal en el període.

- d) Respon amb un mínim de 70 paraules i un màxim de 90 paraules aquesta qüestió [1 punt]**

Explica quines són les principals influències literàries que resulten perceptibles en la poètica de Maria Mercè Marçal.

- e) Respon amb un mínim de 70 paraules i un màxim de 90 paraules aquesta qüestió [1 punt]**

Explica quins són els principals símbols de l'univers de feminitat que es projecten en el poemari *Bruixa de dol* de Maria Mercè Marçal.

- f) Respon amb un mínim de 70 paraules i un màxim de 90 paraules aquesta qüestió [1 punt]**

Comenta els recursos literaris (tant temàtics com formals) més representatius d'aquests versos del poema «Cançó de fer camí», de Maria Mercè Marçal:

Vols venir a la meua barca?
—Hi ha violetes, a desdir!
Anirem lluny sense recança
d'allò que haurem deixat aquí.

Anirem lluny sense recança
—i serem dues, serem tres.
Veniu, veniu, a la nostra barca,
les veles altes, el cel obert.

- Mandíbula afilada i Carles Alberola:

- g) Respon amb un mínim de 70 paraules i un màxim de 90 paraules aquesta qüestió [1 punt]**

El teatre en català en el darrer quart del segle XX: característiques generals; grups i companyies; autors i actrius més significatius.

h) Respon amb un mínim de 70 paraules i un màxim de 90 paraules aquesta qüestió [1 punt]

El teatre valencià durant la darrera dècada del segle XX: la productora Albena Teatre, Carles Alberola i el cicle d'Enric Balaguer.

i) Respon amb un mínim de 70 paraules i un màxim de 90 paraules aquesta qüestió [1 punt]

Indica quin personatge de *Mandíbula afilada* fa esment de la síndrome de Peter Pan. Especifica quan es produeix, a qui es refereix i què vol dir, i analitza quina importància té aquesta qüestió en el conjunt de l'obra.

j) Respon amb un mínim de 70 paraules i un màxim de 90 paraules aquesta qüestió [1 punt]

Quina característica del teatre de Carles Alberola es pot veure en encarar de manera contrastada aquests dos fragments de *Mandíbula afilada*? Explica més sintèticament altres característiques del teatre d'aquest autor.

[Fragment I]

JOAN. Ho has trobat fàcilment?

LAURA. Sí, no coneixia la zona, però he preguntat i... (*S'adona de la vista panoràmica d'un cel estelat.*) Uf! Quina vista tens.

JOAN. T'agrada?

LAURA. És fantàstica!

JOAN. És el millor que té l'àtic.

LAURA. És una passada.

JOAN. Sí.

LAURA. És com... si pogueres palpar les estrelles amb les mans.

[Fragment II]

JOAN. [...] Un moment. Estic duteixant-me! Ja hi vaig! (*JOAN agafa un fragment del cel i el posa en un lateral. En realitat no es tracta del cel, sinó d'una tanca publicitària que JOAN està pintant. Darrere del panell que ha retirat veiem la porta d'entrada de l'àtic. Obri la porta i veiem aparèixer de nou LAURA, amb uns aspecte físic totalment diferent.*)

LAURA. Hola.

JOAN. Hola.

LAURA. Puc passar? (*Sense esperar resposta entra a l'àtic i li fa dos besets a les galtes.*) Què feies que no obries la porta?

JOAN. Jo...

LAURA. Perdona el retard, hi havia molt de trànsit... (*Mira cap avant i veu alguna cosa que no li agrada.*) Uf! Quina vista tens!

JOAN. Sí, és la paret de l'edifici del costat.

k) Respon amb un mínim de 70 paraules i un màxim de 90 paraules aquesta qüestió [1 punt]

Llig aquest fragment de *Mandíbula afilada*. Situa'l dins la trama argumental del text i explica la temàtica i el recursos humorístics que s'usen per a divertir i fer reflexionar els espectadors:

JOAN. I segur que quan arriba a l'orgasme crida el seu nom.

LAURA. Com ho saps.

JOAN. Me'ls conec. Són com una secta. Una vegada, fa uns quants anys vaig eixir amb una xic que sempre que arribava al clímax deia: *(Imitant-la)* «Clàudia, Clàudia, Clàudia!! Clàudia... Palomares!!» *(Pausa.)* Ho deixàrem estar. Em tallava el rotllo. *(Silenci. Burleta.)* Palomares, Palomares! *(Riu en silenci.)* Hem quedat per a açò? Per a intercanviar informació sexual?

LAURA. No.

JOAN. Aleshores, per què cada vegada que ens veiem hem d'acabar parlant de la teua croada particular ala recerca de l'home perfecte?

l) Respon amb un mínim de 70 paraules i un màxim de 90 paraules aquesta qüestió [1 punt]

Situa el fragment en el conjunt de l'obra, determina els referents culturals al·ludits i analitza'n el significat i la importància que tenen en el conjunt de l'acció dramàtica i en la caracterització dels personatges.

JOAN. Atén. Vols que desaparega de la teua vida? *(Ella no contesta.)* Si dius que no, ho entendre i si dius que sí, ho discutirem. Què em dius?

LAURA. *(Agafa la foto.)* Tot açò... per què no m'ho vas dir fa deu anys?

JOAN. No havia llegit Truman Capote.

LAURA. Potser en aquell moment hauríem tingut alguna possibilitat. Però ara ja no soc la Laura que tu recordes, i ja no podré ser-ho mai.

JOAN. Un moment. Vull que escoltes açò. *(Posa en marxa l'equip de música i fa sonar la cançó de Sting. Ella reconeix la cançó i somriu. Ell comença a ballar.*

LAURA li fa veure que no recorda res del que vol explicar-li. JOAN taral·leja la cançó en anglès. Ella sembla recordar la lletra i també la taral·leja en castellà.)

Carles Alberola, *Mandíbula afilada*

CONVOCATÒRIA: MODEL 2026

CONVOCATORIA: MODELO 2026

ASSIGNATURA:

ASIGNATURA:

BAREM DE L'EXAMEN:

BAREMO DEL EXAMEN:

TEXT

- 1 Deu ser una qüestió de «temperament»: de cromosomes, potser. Hi ha qui ha estat parit per a «polític», i hi ha qui no. Pense en la mena de «polítics» propis dels règims diguem-ne liberals o —si més no— parlamentaris. Ho veiem cada dia i, en particular, quan l'ocasió d'un debat a les corts o quan les exigències d'una campanya electoral els obliga a enfrontaments una mica durs. De paraula, és clar, 5 bescanvien les acusacions més violentes, sarcasmes que posen pell de gallina, insults. L'endemà, però, ja els trobeu en una foto de periòdic reunits afablement, com si no hagués passat res —com si no s'haguessen dit res, els uns als altres—, i fan compromisos, dinen plegats, fins i tot s'abracen. Després hi tornen, naturalment, a l'atzagaiada. És el mecanisme del sistema, sens dubte. Ells ho troben normal, i és probable que això haja de ser «normal» perquè la cosa funcione. Ara: es tracta d'un tipus de conducta que només 10 pot explicar-se per una predisposició «innata». No és que facen comèdia; és que ells són així. I sort que ho són. L'alternativa fora la guerra civil.

- De tota manera, resulta comprensible que la multitud subalterna, el personal del carrer, acabe desconfiant. Desconfiant de tot i de tots. Les crítiques, de dreta o d'esquerra, al «parlamentarisme» són tan antigues 15 com el mateix parlamentarisme, i per moltes i contradictòries raons: la gent s'absté de votar, sovint, o vota de mala gana, per un imperatiu rutinari o de propaganda asfixiant, poc o molt com conten que els indis de les reduccions jesuítiques del Paraguai complien el deute conjugal a toc de campana, sense cap entusiasme. Damunt, l'oratória conjuntural rarament convenç ningú. I menys que mai, avui. La televisió ha degollat els efectismes del «discurs» clàssic, entonat, grandiloqüent. ¿No havia afirmat algú, no recorde qui, que la 20 democràcia venia a ser com una «aristocràcia de tenors»? Ja no cal ser «tenor», o no cal ser-ho tant com abans. El micròfon ho fa innecessari.

- La fascinació prové del «mitjà». McLuhan ho apuntava. Siga com siga, ser un «polític» com Déu mana, en aquesta línia, implica una sensibilitat coriàcia i un pragmatisme elevat, que no tothom té. 25

Fragment de Joan Fuster: «La dificultat de ser polític». *Ser Joan Fuster*. Bromera, Alzira, 1991. p. 73-74

1. Comprensió del text

Contesta les 4 preguntes. La (d) et permet elegir entre dues opcions: (d1) o (d2). En total podràs obtenir-ne 3 punts repartits de la següent manera: a) 1 punt; b) 1 punt; c) 0,5 punts i d) 0,5 punts (Total 3 punts).

- a) Descriu el tema i les parts bàsiques del text. [1 punt]
- b) Resumeix el contingut del text amb una extensió de 50 a 70 paraules. [1 punt]
- c) Identifica la tipologia textual del text i especifica'n, almenys, dos característiques presents en aquest text. [0,5 punts]
- d) Tria una de les possibilitats següents. [0,5 punts]
 - d1) Identifica el registre lingüístic (formal/informal) del text i especifica'n, almenys, dos dels trets més significatius presents en aquest text.
 - d2) Identifica els recursos expressius del text i destaca'n, almenys, dos figures o/i recursos fraseològics presents en aquest text.

2. Anàlisi lingüística del text

Respon a les 4 preguntes (total 3 punts). La pregunta (a) et permet elegir entre (a1) o (a2). La pregunta (a) val 0,5 punts; les preguntes (b) i (c), 0,75 punts cada una; i la pregunta (d), 1 punt.

- a) Respon a una de les dues preguntes següents sobre la pronunciació dels elements subratllats. [0,5 punts]

a1) Indica la pronunciació dels elements subratllats, extrets del text (cada encert suma 0,1; cada resposta errònia resta 0,1):

- Règims (línia 2). Sorda o sonora?
- Posen (l. 5). Oberta o tancada?
- Multitud (l. 12). Sorda o sonora?
- Dreta (l. 14). Oberta o tancada?
- Entusiasme (l. 15). Sorda o sonora?

- a2) En aquest fragment, destria dues consonants fricatives palatals sonores (cada encert val 0,25; les respostes errònies no resten).

“la gent s'absté de votar, sovint, o vota de mala gana, per un imperatiu rutinari o de propaganda asfixiant, poc o molt com contenen que els indis de les reduccions jesuítiques del Paraguai complien el deute conjugal a toc de campana” (línies 15-17).

- b) Indica el temps, el mode, la persona i el nombre, i la forma d'infinitiu de les següents formes verbals, extretes del text. [0,75 punts]

- Diguem-ne (línia 2)
- Fora (l. 11)
- Complien (l. 17)

Per a completar aquest exercici, cal dibuixar una taula com aquesta i respondre de manera oportuna on corresponga. Si en algun dels espais la resposta no és pertinent, indica-ho posant-hi una X.

	TEMPS	MODE	PERSONA	NOMBRE	INFINITIU
diguem-ne					
fora					
complien					

c) Indica a quins elements del text fan referència els mots subratllats i quina funció sintàctica realitzen. [0,75 punts]

1. ... les exigències d'una campanya electoral els obliga a enfrontaments una mica durs (línies 3-4).
2. Després hi tornen, naturalment, a l'atzagaiada (l. 7-8).
3. Ja no cal ser «tenor», o no cal ser-ho tant com abans. El micròfon ho fa innecessari (l. 20-21).

d) Digues el significat que adquireixen en el text aquestes paraules (o expressions) o posa'n un sinònim. [1 punt]

Atzagaiada (l. 8)
Innata (l. 10)
Oratòria (l. 21)
Coriàcia (l. 23)
Pragmatisme (l. 23)

3. Expressió i reflexió crítica

Contesta les tres preguntes següents. Les preguntes (a) i (b) valen 1 punt cada una i la (c) val 2 punts. En la pregunta (a) tens dos opcions, tria'n una (a1 o a2) (Total 4 punts).

a) Respon una de les dues qüestions amb un text de 70 a 90 paraules [1 punt]

a1) Què va significar en l'obra de Vicent Andrés Estellés *Llibre de meravelles*?, com va influir entre els lectors, lectores, escriptors i escriptores de poesia de les dècades posteriors a la seua publicació?. Contextualitza socioculturalment la teua resposta.

a2) El teatre en català entre els anys 1970 i 2000: característiques i estat de la qüestió pel que fa a autors i obres.

b) Llig aquest **fragment** [1 punt]

I una nit, amb la Rita a un costat i l'Antoni a l'altre, amb les barnilles de les costelles que els foradaven la pell i amb tot el cos ple del dibuix de les venes blaves, vaig pensar que els mataria. No sabia com. A cops de ganivet no podia ser. Tapar-los els ulls i tirar-los daltabaix del balcó no podia ser... ¿Si només es trencaven una cama? Tenien més força que no pas jo, més força que no pas un gat sec. No podia ser. Em vaig adormir amb el cap que se'm partia i amb el peus com un glaç.

La plaça del Diamant, de Mercè Rodoreda

Amb un text de 70 a 90 paraules, respon aquestes qüestions: emmarca aquest fragment en la seqüència narrativa de la *La plaça del diamant*, ¿es pot dir que aquest fragment és paradigmàtic de la novel·la psicològica?, per què? i, finalment, exemplifica i explica els recursos literaris que usa l'escriptora en aquest fragment.

c) Amb un text de 150 a 180 paraules, i prenent com a referent el text de Joan Fuster amb què s'inicia la prova, on hi ha una reflexió sobre els polítics, elabora un text explicatiu i argumentatiu (també pots usar algun recurs narratiu) per a aprofundir o discrepar amb els arguments de l'assagista. Pots rebatre els que aporta Fuster, ampliar-los o aportar-ne de nous. [2 punts]